

ÁDÁM TAMÁS

Alujárók: most blaha

Rendben el is fogadom
hogy orrom alá szórólapot nyomsz
különös soha vissza nem térő
akciókról mosoly-leárazásokról
ami már tíz éve tart és nem lesz
vége sohasem ma biztosan nem
veszek semmit legfeljebb kertitörpét

rendben hogy olyan alacsonyra
szabták a mennyezetet amikor diákként
erre jártam ha most megyek testembe
nyomod a fejem tudom felesleges
a jajgatás a vakolat is pereg

aztán virul itt egy kínai árus aki
tartós elemeket árul amelyek nem
tartanak semeddig engem meg merít

nyilván megfigyelted: egyre
hegyesebb mellűek a lányok
és mindig szembe jönnek a lépcsőn
kopott farmerek hatolnak semmihez
nem hasonlítható hajlatokba forrósodik
a naspolya mert itt ez is kapható

Aluljárók: újpest

Ahogy lemész szemben a goldmetró:
kocsmá pultos lánnyal mély rúzsban
vesz el tekintetünk teljesen elveszünk
amíg méri a fröccsöt átlagos kezével
hózzá igazodó seggével
amit mindenhová magával visz
megjegyzem: jóindulattal négyesre
értékeljük ma lány napunk lebeg

az átlagosabbnál udvariasabb nap ez
a néma telefonsor visszaköszön
pedig nem bántottam soha csak
huzat húzta mosolyra számát
ami tényleg szomorú fecskék zúgnak át
fanyar füstön szárnyukat törött villanybúra
nyesi ha én nem is ők legalább kitalálnak

ez a központ vagy az érzékeny
idegrendszer ahol az óraszíjat áruló idős
polgár tényleg polgárként koldul

mostanában nem látom azt a tövig vágott
lábú asztalost akit nem hozott le
a sörszállító lift az ital jobb utas

innen jöttem oda megyek hova megyek(?)
hádésznek kéne szólni hogy átvigyen

Arra elég

Kukorelly Endrének

Ahogy ballagtál a hév mellett
kontyokba szedett
ború alatt remélted tiéd lesz
a vasútoldalba feledkezett lány
joggal matattál a világiro
dalom combjai között

és lettél aki lettél:
habarcsos téglákat cipelő romíró
rezdülés-fogó feszes kalap
on bokréta kiteljesedő
kakastoll csendőrutáló
büszkén-vén kamasz

mondhatnád: akinek nem inge
pólót vegyen elől vil
lámosat ami mennydörög
nem azért nyálazol
környezetkímélő borítékot
(figyelembe véve kedvesed
négyéves [menstruációs] ciklusait)
idióta fülkében
hogy ŐK VEZESSENEK

ez arra elég hogy kiver
jen a veríték hogy
kiverjük másra semmire

Ébredéseink

Reggeledik se benn se kinn
nem vagyunk se tejben se vajban
nem fürdünk idehozok egy szinonimát
cserébe megveted az ágyam
sokakat én is megvetek

reggel vicceket mesélsz reggeli közben
eljátszod: kígyóuborka mar mintha
nem tudnád hányan marnának még
ráadásul mosolyogva gyűjtöd a fájdalmat
nincs megoldás: zöld szemed talán

szám elé felhőt teszel hogy
ne egyek többet de bizony szaggatok
a zsúptetőn betörő vesszőkből
nyári reggel csattog kiülök a teraszra
tandori verebei közé torkomból szakad a tél
ránk dől a sötét nyilván este lett

mivel munka jön: indulnál fogást
keresel ősz festette rozsdás kilincsen
kitárnád a világot ideadnád a melled

együtt megyünk egyedül szebb nem lehet
begyűjtjük az útszéli keresztokról
az arcokon maradt szenvedést esővel
isszuk az ecetízű harmatot ez már bevált
reménykedtünk tudjuk egyikünk sem éli túl
inkább jóindulatúan maszturbáljunk